

Ο Λόγος σαρξ εγένετο: Το ανεκλάλητο μυστήριο της σωτηρίας

/ [Πεμπτούσια](#)



[προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=86033>]

Για ποιο λόγο; Διότι δεν έπρεπε να αναστηθούν και να αφθαρτωθούν τα ανθρώπινα σώματα, πριν από την ανακαίνιση των κτισμάτων, αλλά όπως ακριβώς πρώτα πλάστηκε η φύση άφθαρτη και έπειτα ο άνθρωπος, έτσι πάλι πρώτα η κτίση πρέπει να μεταποιηθεί από τη φθορά στην αφθαρσία και μετά μαζί μ' αυτήν ν' αλλάξουν και να ανακαινιστούν τα φθαρτά σώματα των ανθρώπων, ώστε ο άνθρωπος πνευματικός πια και αθάνατος να κατοικήσει σε τόπο άφθαρτο, αιώνιο και πνευματικό. Και ότι αυτό είναι αλήθεια, άκουσε τον Απ. Πέτρο που το βεβαιώνει: «Θα έρθει η ημέρα του Κυρίου σαν κλέπτης τη νύχτα και τότε οι ουρανοί θα διαλυθούν από τη φωτιά και τα στοιχεία της φύσεως θα καούν και θα λυώσουν» (Β' Πέτ. 3:10,12), όχι για να εξαφανιστούν, αλλά για να αναχωνευθούν και να αναστοιχειωθούν σε καλύτερη και αιώνια κατάσταση.

Πηγή: www.medicaldaily.com

Πηγή: www.medicaldaily.com

Από που γίνεται φανερό αυτό; Από τα λόγια που προσθέτει στη συνέχεια ο Απόστολος: «Καινούριους ουρανούς και καινούρια γη προσδοκούμε κατά την επαγγελία σου» (Β' Πέτ. 3:13). Τίνος την επαγγελία; Ασφαλώς του Χριστού που είπε: «Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι λόγοι μου όμως δεν θα παρέλθουν» (Ματθ. 24:35). Παρέλευση του ουρανού εννοεί την αλλαγή του, γι' αυτό λέει ότι αν και ο ουρανός θα αλλάξει, όμως οι δικοί του λόγοι θα μένουν αναλλοίωτοι και σταθεροί. Αυτό προανήγγειλε και ο προφήτης Δαβίδ: «Σαν μανδύα θα τους τυλίξεις και θα αλλάξουν, εσύ όμως θα παραμείνεις ο ίδιος και τα έτη της ζωής σου δεν θα εκλείψουν» (Ψαλ, 101:27-28). Τι θα μπορούσε να γίνει σαφέστερο από αυτά τα λόγια;

Ο Υιός του Θεού και Θεός, αφού εισήλθε στα σπλάχνα της Παναγίας Παρθένου και έλαβε σάρκα απ' αυτήν, γεννήθηκε, όπως είπαμε, τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός ασυγχύτως. Τι σημαντικότερο έγινε ποτέ για μας; Όλοι μας πιστεύουμε σ' αυτόν τον Υιό του Θεού και Υιό της αιειπαρθένου και Θεοτόκου Μαρίας και γι' αυτό

δεχόμαστε τον περί αυτού λόγο με εμπιστοσύνη. Αν τον ομολογούμε λοιπόν και μετανοούμε από τα βάθη της ψυχής μας για τις προηγούμενες αμαρτίες μας, τότε ο λόγος της ευσεβείας, τον οποίο δεχόμαστε, γεννιέται μέσα μας σαν σπόρος, όπως ακριβώς ο Λόγος του Πατρός εισήλθε στη γαστέρα της Παρθένου. Θαύμασε το μέγα τούτο και εκπληκτικό μυστήριο και δέξου το με κάθε πληροφορία και πίστη.

Συλλαμβάνουμε λοιπόν αυτόν το Λόγο όχι σωματικά, όπως τον συνέλαβε η Παρθένος και Θεοτόκος, αλλά πνευματικά μεν πραγματικά όμως. Και έχουμε μέσα στις καρδιές μας αυτόν που τον ίδιο που συνέλαβε και η Αγνή Παρθένος, όπως λέει ο θείος Παύλος: «Ο Θεός που είπε να λάμψει φως μέσα στις καρδιές μας προς φωτισμό της γνώσεως του Υιού του» (Β' Κορ. 4:6), σαν να λέει: Αυτός όλος γεννήθηκε αληθινά μέσα μας. Και ότι είναι έτσι το φανερώνει με όσα παραθέτει στην συνέχεια: «Έχουμε δε τον θησαυρόν αυτόν μέσα σε πήλινα σκεύη» (Β' Κορ. 4:6), ονομάζοντας θησαυρό το Άγιο Πνεύμα.

Και σε άλλο σημείο ονομάζει το Πνεύμα Κύριο: «Γιατί το Πνεύμα» λέει «είναι ο Κύριος» (Β' Κορ. 4:6), ώστε όπου ακούς Υιόν Θεού να εννοείς μαζί και το Πνεύμα και αν πάλι ακούσεις για το Άγιο Πνεύμα να εννοείς μαζί με αυτό και τον Πατέρα, επειδή και γι' αυτόν λέει: «Πνεύμα ο Θεός» (Ιω. 4:24), διδάσκοντάς σε παντού το αχώριστο και ομοούσιο της Αγίας Τριάδος, ότι δηλαδή όπου είναι ο Υιός εκεί είναι και ο Πατήρ, και όπου ο Πατήρ εκεί και το Πνεύμα, και όπου το Άγιο Πνεύμα εκεί όλη η τρισυπόστατη Θεότητα, ο ένας Θεός και Πατήρ μαζί με τον Υιό και το Πνεύμα τους ομοουσίους, «αυτός που είναι ευλογητός στους αιώνες, αμήν» (Ρωμ. 1:25).

Έτσι όταν πιστεύσουμε ολόψυχα και μετανοήσουμε θερμά θα συλλάβουμε όπως ειπώθηκε το Λόγο του Θεού στις καρδιές μας, καθώς τον συνέλαβε η Παρθένος, προσφέροντας του κι εμείς τις ψυχές μας παρθενικές και αγνές. Και όπως εκείνη δεν την κατέφλεξε το πυρ της θεότητας, επειδή ήταν αγνή και υπεράμωμη, έτσι ούτε και εμάς μας κατακαίει, όταν του προσφέρουμε τις καρδιές μας αγνές και καθάρεις, αλλά γίνεται εντός μας δροσιά από τον ουρανό και πηγή ύδατος και ρείθρο αθάνατης ζωής. Ότι δεχόμαστε και εμείς παρόμοια το άστεκτο πυρ της θεότητας, άκουσε τον Κύριο που το λέει: «Πυρ ήλθα να βάλω στην γη» (Λουκ. 12:49). Τι άλλο εννοεί, παρά το ομοούσιο προς την θεότητά του Πνεύμα, με το οποίο συνεισέρχεται και συνθεωρείται μέσα μας και ο ίδιος ο Υιός μαζί με τον Πατέρα;

Επειδή ο Λόγος του Θεού μια φορά σαρκώθηκε από την Παρθένο και γεννήθηκε από αυτή σωματικά, ανέκφραστα και υπέρ λόγον και δεν είναι δυνατόν να σαρκωθεί πάλι ή να γεννηθεί σωματικά από τον καθένα από μας, τι προνοεί; Μας μεταδίδει

για τροφή εκείνη την άχραντη σάρκα που προσέλαβε από την πανάχραντη Θεοτόκο, κατά την σωματική του γέννηση. Αν την μεταλαμβάνουμε άξια, έχουμε μέσα μας όλον τον σαρκωθέντα Θεό και Κύριό μας Ιησού Χριστό, αυτόν τον Υιό του Θεού και Υιό της Παρθένου τον καθήμενο στα δεξιά του Θεού, ο οποίος λέει: «εκείνος που τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου μένει μέσα μου και εγώ μέσα του» (Ιω. 6:56), χωρίς όμως να προέρχεται ή να γεννιέται σωματικά από εμάς, αλλά ούτε και να μας αποχωρίζεται ποτέ. **Διότι εμείς δεν τον αισθανόμαστε σαν σάρκα, αν και βρίσκεται μέσα μας όπως ακριβώς ένα βρέφος, αλλά υπάρχει ασωμάτως σε σώμα, αναμιγνυόμενος ανέκφραστα με τη φύση μας και την ουσία μας και θεοποιώντας μας, επειδή γίναμε σύσσωμοι και μ' αυτόν δηλαδή σάρκα από τη σάρκα του και οστούν από τα οστά του. Αυτό είναι το μεγαλύτερο και φρικτότερο μυστήριο της ανέκφραστης οικονομίας και συγκαταβάσεως του, που δίσταζα να το γράψω και έτρεμα να το επιχειρήσω.**

Ο Θεός όμως πάντοτε θέλει να αποκαλύπτεται και να φανερώνεται η αγάπη του σ' εμάς, ώστε και εμείς κάποτε κατανοώντας την μεγάλη του αγαθότητα και αισθανόμενοι ντροπή να προθυμοποιηθούμε να τον αγαπήσουμε. Γι' αυτό και εγώ παρακινήθηκα από το Άγιο Πνεύμα που φωτίζει τις καρδιές μας και σας φανέρωσα αυτά τα μυστήρια γραπτώς, όχι για να σας αποδείξω ότι ο άνθρωπος είναι όμοιος μ' αυτήν που γέννησε τον Κύριο – μη γένοιτο – αυτό είναι αδύνατο. Διότι άλλη είναι η ένσαρκη και άφραστη γέννηση του Θεού Λόγου από την Παρθένο και άλλη που συντελείται σε μας πνευματικώς. Εκείνη γεννώντας ένσαρκο τον Υιό και Λόγο του Θεού απεργάστηκε στη γη το μυστήριο της αναπλάσεως του ανθρωπίνου γένους μας και τη σωτηρία όλου του κόσμου, που είναι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και Θεός, αυτός που ένωσε στον εαυτό του τα διεστώτα και εξάλειψε την αμαρτία του κόσμου. Ενώ αυτή (που συντελείται σε μας) γεννώντας εν Αγίω Πνεύματι το Λόγο της γνώσεως του Θεού, απεργάζεται ακατάπαυστα στις καρδιές μας το μυστήριο της ανακαινίσεως των ανθρώπινων ψυχών και την κοινωνία και ένωση με τον Θεό Λόγο, αυτήν υπαινίσσεται και το θείο λόγιο: «Δι' αυτού συλλάβαμε και γεννήσαμε με πόνο το πνεύμα της σωτηρίας, το οποίο κυοφορήσαμε πάνω στη γη» (Ησ. 26:18).

[Συνεχίζεται]